

Petra Nielsens Velma Kelly är som fångad av en stormvind i Östgötateaterns succéuppsättning av *Chicago*.

Recensioner [2010-10-05]

Jazzigt, glittrigt, dödssyndigt

RECENSION/MUSIKAL. Vad annat än "kanonsuccé" är ordet för Östgötateaterns uppsättning av Fred Ebbs, Bob Fosses och John Kanders dödssyndiga musikal *Chicago*, frågar sig Nummers Margareta Wiman – trots att hon själv finner många fler lovord än så.

Europapremiär och dundersuccé 1976 – Östgötateatern verkar ha ingått en pakt med högre makter när det gäller **Fred Ebbs, Bob Fosses** och **John Kanders**

musikalversion av **Maurine Dallas Watkins** pjäs från 1926. För vad annat än kanonsuccé är ordet även för 2010 års uppsättning av den moderna klassikern *Chicago*?

Jo, en galakväll i glitter och glamour, musikaliskt en alptoppsupplevelse under kapellmästare **Johan Sibergs** ledning och till sin ironiska, brechtianskt publikföreläsningsaktiva natur dessutom en shinglad vidräkning med mediasamhällets mördande reklam och andra oföränderliga tecken i tiden: korruption, manipulation, våld, sex, jagfixering, lögn och förbannad dikt, you name it.

Dödssynderna är knappast färre nu, bara något annorlunda upphottade jämfört med 1920-talets amerikanska gangsterscen, där fenomenet "kvinnor som börjar mörda sina män" – för att sedan ta hjälp av smarta, men mindre nogräknade advokater – under en period var en spektakulär form av brott mot könsrollsmönstret.

Med sitt ursnygga och urbant skyskraperbraskande neogalleri (på fyra led-skärmar) lägger **Magnus Möllerstedt** och konstruktören **Conny Sandh** den (post)modernt illusoriska och snabbt förbiglidande, associativa bakgrunden åt spelets mordiska hjältinnor med omgivande "hov":

Velma Kelly, som fångad av en stormvind av **Petra Nielsens** nervigt lyckade energi och läckert upplyftande salt(omortalisk)a fräckhet. Roxy Hart, i **Karin Oscarssons** trygga tolkning en stajlad Mary Pickford med stor sångröst och kameleontsnyggt agerande. **Richard Carlsohns** mediedomptör Billy Flynn, ett maliciöst och stabilt fynd, klädd i allt från rosa till kritstreckrandigt och osedvanligt kraftfull: tal eller sång, sak samma, Flynn Carlsohn är "man at the top". **Liselott Lindeborg**, idealiskt basal i rollen – och rösten – som Östgötateaterns egen Mama Morton och hennes lukrativa omsorger om sina fångslade celebriteter. Roxys bedragne "Mr Cellophane"-man i **Stefan Perssons** publikknipande framtoning. **Denny Lekströms** sanslöst underbara mrs Miller-variant till skönsång.

Oj, idel lovord? Ja, jag hajpar faktiskt allt i **Mattias Carlssons** jazzigt rytmiska iscensättning (med undantag för en mindre lyckad hängningsscenen), inte minst bör **Robin Karlssons** rafflande kostymkapelser och den dansanta ensemblens sexiga glissando, delikat

Chicago av Fred Ebb, Bob Fosse
Scen: Östgötateatern
Ort: Östergötland
Regi: Mattias Carlsson
Scenografi: Magnus Möllerstedt
Ljus: Håkan Jansson
Kostym: Robin Karlsson
Medverkande: Petra Nielsen, Karin Oscarsson, Richard Carlsohn, Liselott Lindeborg, Stefan Persson med flera
Ljud: Björn Andersson, Tom Sætre
Kapellmästare: Johan Siberg
Länk: Östgötateatern

koreograferade av **Cynthia Kai** och regissören ihop, uppmärksammas.
Livet är en cirkus, och showbiz, och razzle dazzle, och stars and stripes
forever – och *Chicago* gör sorti med Broadwayäran i topp!

Margareta Wiman

[Dela / Spara](#)

LÄSARNAS SNITTBETYG (0 ST)

TYCK TILL!

Så här tycker Nummers läsare

Nummer görs på uppdrag av Riksteatern
Chefredaktör: Anna Hedelius | Ansvarig utgivare: Sofia Wadensjö Karén
Nummer.se, AB Tidningen Vi, Box 2052, 103 12 Stockholm | Tel: 010-744 24 11 | Vx: 010-744 24 00 | E-post: info@nummer.se